

[Lorentzen.]

om i Udvalget, og det er meget let overskueligt, idet det kort gaar ud paa, at der gives Domstolene Ret til at udnævne Domsmand uden for Retten, hvis Anklager og Forsvarer er enige deri, og at der gives en almindelig Adgang til, at Kendelser og Beslutninger kan paakæres af Anklagemyndigheden. Det har hidtil ikke været Regelen, men det er fundet praktisk at indføre denne Regel. Der er som sagt ingen Uenighed i Udvalget om dette Lovforslag, hvorfor jeg skal anbefale, at det vedtages.

Med Hensyn til det andet Forslag, Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed, ligger Forholdet jo ikke lige saa let.

Af Betænkningen og Ændringsforslagene vil det fremgaa, at jeg kun i begrænset Omfang kan tale paa hele Udvalgets Vegne. Der er Enighed i Udvalget om at bringe Fuldmægtig i Justitsministeriet Chr. Ludvigsen en Tak for den meget værdifulde Assistance, han har ydet Udvalget. Angaaende Udvalgsarbejdet maa jeg have Lov at komme med et Par Bemærkninger. Jeg erkender, at det har strakt sig over for lang Tid, men det vil være urigtigt heraf at udlede, at Tiden ikke har været benyttet, og jeg skal ikke udlevere hverken mig selv eller andre af Udvalgets Medlemmer som særlig skyldige i denne Forhaling; men jeg finder Anledning til at pege paa to Ting: for det første at Udvalget har indhentet en Masse Oplysninger, og for det andet at vi befinder os paa et ekstraordinært ømfindtligt og uvant Omraade. Da Udvalget blev nedsat, var ca. Halvdelen af Sagerne paadømt. Alene det bevirkede, at mange af Medlemmerne følte det som en uravrigelig Pligt gennem Granskning af det store Domsmateriale at naa til et Resultat, der byggede paa egne Iagttagelser.

Det vil formentlig fra alle Sider blive erkendt, at en Omkalfatring af Straffelovstillægget er en ufremkommelig Vej. Om den er ønskelig, har for mig kun teoretisk Interesse, og jeg vil gerne røbe, at jeg ikke hører til det Hold, der mener at burde kritisere næsten alt i denne Lov. Personlig havde jeg gerne set den højtærede Justitsministers Forslag uændret ophøjet til Lov, men

jeg maa erkende, at væsentlige Dele af Forslaget krævede en hurtig Gennemførelse, og Mulighederne herfor var ikke til Stede i Udvalget, formentlig heller ikke i det høje Ting. Den højtærede Justitsministers Forslag var efter min Opfattelse ikke en radikal Lovændring, og det vilde det ogsaa have været forkert at stille henimod, da vi stod midt i Opgøret, og da man i sin Tid havde afvist Tanken om en foreløbig Lov. Eet er imidlertid sikkert, at der fra et aldeles overvejende Flertal blandt de særlig sagkyndige var Enighed om, at en Revision af Straffelovstillægget var paakrævet, men i hvilken Retning og i hvilket Omfang, derom er Meningerne stærkt delte.

De af den højtærede Justitsminister stillede Ændringsforslag medfører en ikke uvæsentlig Indskrænkning af Lovforslaget. Saaledes gives der Afkald paa Ændring i Konfiskationsbestemmelsen i Lovens § 4. Der gives endvidere Afkald paa Forslag til en ny Affattelse af §§ 10—12 og den foreslaaede Tilføjelse til §§ 13 og 14. Dernæst gives der Afkald paa den almindelige Adgang til Revision af allerede afsagte Domme, og den særlige Strafferamme i § 16, 2det Stykke, slettes.

Ophøjes den højtærede Justitsministers Forslag med de stillede Ændringsforslag til Lov, kan man opgøre Resultatet kort saaledes: Den normale Minimumsstraf nedsættes fra 4 Aar til 2 Aar, dog bibeholdes de 4 Aar som normal Minimumsstraf i § 10, Stk. 2, der omfatter Folk, som har gjort Tjeneste i Schalburgkorpset, Landstormen eller det tyske Politi, derunder visse Chauffører og Vagtmænd under Sicherheitsdienst. Den i Ændringsforslaget Nr. 11 foreslaaede Tilføjelse til § 10, 2det Stykke: „Under formildende Omstændigheder kan Straffen nedsættes indtil Fængsel i 1 Aar“, er kun en rent formel Ændring. Endvidere bibeholdes Lovens normale Minimumsstraf paa 10 Aar efter § 10, 3die Stykke, der omhandler Folk, som efter 19. September 1944 har udøvet politimæssig Virksomhed i Hipokorpset eller anden lignende Organisation. Derimod udgaar Navnet „Sommer-Korpset“ i § 10, 3die Stykke, da det har vist sig, at Korpset som saadant ikke har udøvet politimæssig Virksomhed, idet Korpset kun var et Vagtkorps for Luftvaabenet.

Dernæst kan man anføre, at den almin-